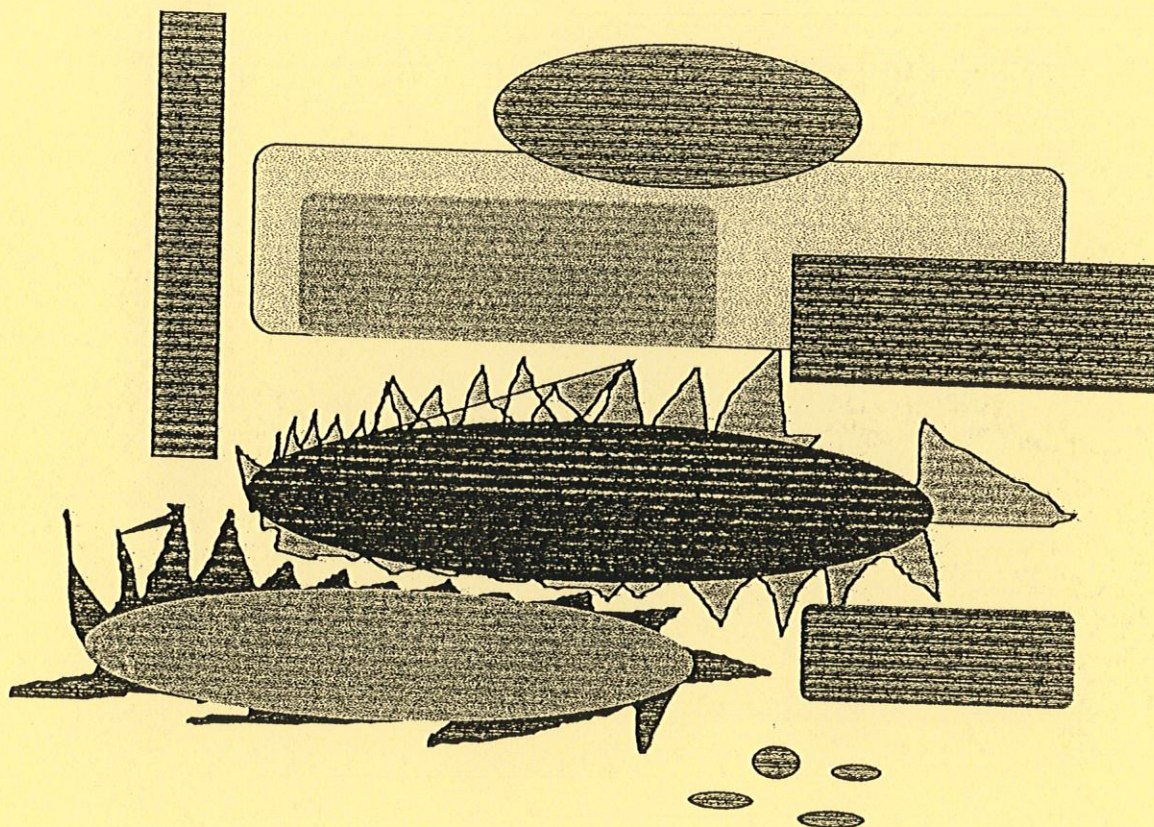

Sociaal
Economische
Raad

Advies

Is een minimumuurloon wenselijk?

Maart 2004.

DE SOCIAAL ECONOMISCHE RAAD.

De Sociaal Economische Raad (SER) is in 1987 ingesteld bij Landsverordening Sociaal Economische Raad (AB 1987 # 103). Hij is representatief samengesteld uit vertegenwoordigers uit werkgevers- en werknemersorganisaties en onafhankelijke deskundigen.

De SER heeft tot taak de regering van advies te dienen omtrent alle belangrijke onderwerpen van sociaal en/of economische aard. De SER brengt zijn adviezen uit op verzoek van één of meer ministers; hij kan eveneens uit eigen beweging de Regering van advies dienen omtrent onderwerpen van sociaal-economische aard.

De adviezen van de Raad worden opgesteld overeenkomstig het gevoel van de meerderheid van de vergadering. In de adviezen wordt van afwijkende gevoelens van de minderheid melding gemaakt.

De adviezen van de Raad worden na verloop van tenminste dertig dagen en ten hoogste zestig dagen nadat zij zijn uitgebracht door de Raad openbaar gemaakt, tenzij naar het oordeel van de Regering het landsbelang zich tegen de openbaarheid van het advies verzet, dan wel bij de adviesaanvraag is meegedeeld dat de openbaarmaking door of vanwege de Minister van Algemene Zaken zal geschieden.

Openbaarmaking van adviezen van de Raad door de Minister van Algemene Zaken geschiedt dan binnen 90 dagen, nadat zij door de Raad zijn uitgebracht.

Sociaal Economische Raad.

J.E. Irausquinplein 2a.

Postbus 149, Oranjestad.

Tel.: 583-2713 / 583-6051

Fax.: 583-8956

E-mail: ser.aruba@setarnet.aw

Inhoud.

Samenvatting en conclusies.....	2
Inleiding.....	4
I Lengte werkweek.....	5
II Het minimumloon.....	6
III Minimumloners.....	9
III.1 Minimumloners niet-huishoudelijk.....	9
III.2 Minimumloners huishoudelijk.....	11
IV Werkenden met een inkomen onder Af1 1200,=.....	12
V Minimumloonplus.....	14
VI Minimumuurloon.....	14
VII. Het standpunt van de Raad.....	16

Samenvatting en conclusies.

- In 1972 is het minimumloon in Aruba ingevoerd. Dit minimumloon werd gedefinieerd als zijnde "een sociaal en economisch verantwoorde tegenprestatie voor arbeid in dienstbetrekking verricht". Met name met het oog op de "capacity to pay" (ondersteund door een advies van de SER en een ILO-aanbeveling¹) werd dit minimumloon gedifferentieerd naar 4 verschillende sectoren. Sinds 1994 bestaan nog slechts 2 verschillende minimumlonen: voor huishoudelijk personeel en voor niet-huishoudelijk personeel.
- In de arbeidswetten is vastgelegd dat in verschillende branches verschillende lengtes van werkweken zijn toegestaan en in de praktijk blijkt hier dan ook sprake van. Daarbij blijken in de horeca aanmerkelijk langere werkweken worden gemaakt dan in de andere branches. Hierdoor ligt het minimumuurloon in de horeca lager dan in de andere branches. Echter, in de praktijk wordt in de horeca vaak een hoger salaris verdiend, doordat men kan rekenen op tips.
- Naast een verschil in lengte van de werkweek tussen de verschillende branches (en dus een verschil in uurloon), blijkt tevens een verschil te bestaan in het aantal uren gewerkt door Arubanen, westerse minimumloners en migranten uit ontwikkelingslanden met een minimumloon: de werkweek van westerse minimumloners blijkt het kortst, Arubanen werken iets langer per week en migranten uit ontwikkelingslanden met een minimumloon werken het langst. Dit beeld zien we in elke branche.
- 6,5% van de werkende bevolking werkt (fulltime) voor een minimumloon. Van hen is de meerderheid afkomstig uit ontwikkelingslanden,

¹ De ILO geeft aan, dat het met name in ontwikkelingslanden gerechtvaardigd is om verschillende lonen te hanteren voor verschillende branches.

ruim 1/3de is Arubaan en een enkeling is afkomstig uit westerse landen. Ruim de helft van hen is vrouw.

De minimumloners werken voornamelijk in de handel (1/3de) en in de horeca (1/3de) en werken veelal als winkelbediende (1/3de) of in ongeschoolde beroepen (1/3de).

- In Aruba zijn 648 inwonende dienstbodes werkzaam, waaronder 20 mannen. Dit komt overeen met 1,5% van de werkende bevolking. 9% van de werkende bevolking verdient minder dan het minimumloon, waarbij het niet duidelijk is hoe groot de groep parttimers in deze groep is.
In totaal verdiende in het jaar 2000 bijna 1/5de van de werkende bevolking een persoonsinkomen onder de Af1 1200,= (dwz minimumloon of minder).
- Invoering van een minimumuurloon kan leiden tot hoge verhogingen van het minimummaandloon, welke verre gaande gevolgen kan hebben voor de werkgelegenheid en de economie.
- De Raad adviseert om binnen de huidige arbeidsmarktverhoudingen af te zien van het instellen van een minimumuurloon.
- De Raad dringt aan wederom aan op herziening c.q. vernieuwing van de arbeidswetgeving.

Inleiding.

Sinds 1972 kent Aruba een minimum(maand)loon waarbij een bestaansminimum voor de werkzame bevolking is gegarandeerd. Bij de invoering in 1972 was sprake van vier verschillende minimumlonen. In 1994 zijn drie minimumlonen gelijk getrokken, zodat sindsdien nog sprake is van twee verschillende minimumlonen.

Doordat in diverse branches een verschillend aantal uren gewerkt wordt, bestaan discrepanties tussen de minimumuurlonen van personen werkende in de diverse sectoren. Om deze reden heeft de Minister van Arbeid, Cultuur en Sport aan de Sociaal Economische Raad (S.E.R.) om advies verzocht inzake de eventuele invoering van een minimumuurloon.

De Raad heeft een analyse gemaakt van de verschillende minimumuurlonen in de diverse branches. Daarbij zijn gegevens gebruikt over het jaar 2000, omdat in dat jaar de Censo gehouden is en over dat jaar dus betrouwbare gegevens beschikbaar zijn. Deze cijfers zijn vergeleken met de cijfers van de SVB over het jaar 2000, welke eenzelfde beeld opleveren. De gegevens van de SVB over het jaar 2000 zijn vergeleken met de cijfers van de SVB over de jaren 2001, 2002 en 2003 en daaruit is gebleken, dat de cijfers over 2000 nauwelijks veranderd zijn.

Dit advies is als volgt opgebouwd: In het eerste hoofdstuk wordt weergegeven wat de wet zegt over de lengte van de werkweek en in hoofdstuk II wordt een korte globale uiteenzetting gegeven over het minimumloon en haar achtergrond. In hoofdstuk III wordt ingegaan op de grootte van de groep minimumloners en in hoofdstuk IV worden degenen met een inkomen onder het minimum bekeken. In hoofdstuk V wordt de groep minimumloonplus bekeken. In hoofdstuk VI worden de achtergronden van het minimumuurloon behandeld en in hoofdstuk VII wordt het standpunt van de Raad verwoord.

I Lengte werkweek.

In de Arbeidsverordening (AB 1990 GT # 57 uit 1952, welke gebaseerd is op de Nederlandse arbeidswetgeving uit 1919) is bepaald, dat het verboden is "langer arbeid te verrichten of te laten verrichten dan gedurende acht uren per dag en vijfenveertig uren per week" (AB 1990 GT 58, art.5.1) of "acht en een half uur per dag in een werkweek van ten hoogste vijf dagen" (AB 1990 GT 58, art.5.2).

Voor enkele branches, waarvoor langere openingstijden bestaan, is aparte wetgeving opgezet. Dit geldt voor de horeca en de broodbakkerij, waar tot een maximum van 8,5 uur per dag en 48 uur per week gewerkt mag worden (Arbeidsbesluit II/Horecabesluit) en voor de casino's, waar een maximum van 55 uur per week geldt (Arbeidsbesluit Casino).

Bovenstaande betekent dat per wet is geregeld dat verschillende branches verschillende lengtes van werkweken kennen.

II Het minimumloon.

Bij invoering van de minimumlonen in 1972 was sprake van een naar sectoren gedifferentieerde structuur, bestaande uit vier categorieën:

- I: de sectoren industrie en bouwnijverheid
- II: de financiële sector en de horeca
- III: de agrarische sector en de handel en
- IV: het personeel, werkzaam in huishoudens van particulieren.

Het minimumloon is in Aruba gedefinieerd als "een sociaal aanvaardbare tegenprestatie voor de door hem in zijn dienstbetrekking verrichte arbeid (...)." (MvT minimumlonen 1971, blz. 1)

Het verschil in lonen werd ingegeven door "de "capacity to pay" van de diverse in onze gemeenschap actieve bedrijfstakken. Als gevolg hiervan heeft hij² dan ook gemeend met dit ontwerp drie, voor het bedrijfsleven aanvaardbare en eveneens ook voor de werknemers sociaal aanvaardbare, minimumloonniveaus te moeten introduceren in plaats van bijvoorbeeld één economisch onhaalbare minimumloon (...)" (MvT minimumlonen 1971, blz. 9).

Naast de "capacity to pay", werd het instellen van verschillende minimumlonen tevens gebaseerd op een advies van de SER en een ILO-aanbeveling: "In zijn desbetreffende advies aan de Regering heeft de Sociaal Economische Raad gewezen op het bepaalde in hoofdstuk III artikel 5, lid 1 van ILO-Aanbeveling no. 135 (Recommendation concerning minimum wage fixing, with special reference to developing countries³), waarin nadrukkelijk rekening wordt gehouden met de mogelijkheid dat, voor diverse

² Hier wordt gerefereerd aan de opsteller van de Memorie van Toelichting, de Minister van Arbeid R.F. McWilliam.

werknemers verschillende minimumlonen kunnen worden vastgesteld.” (MvT minimumlonen 1971, blz. 1)

Weliswaar heeft de ILO tevens een standpunt ingenomen aangaande gelijkheid van betaling⁴, doch hierbij gaat het expliciet over gelijkheid van betaling *van man en vrouw* in hetzelfde soort functies.

Bij de instelling van de diverse minimumlonen werd gesteld dat het gaat om “een sociaal en economisch verantwoorde tegenprestatie voor arbeid in dienstbetrekking verricht” (MvT minimumlonen 1971, blz. 3), “dat voldoende is om in het levensonderhoud te voorzien” (MvT minimumlonen 1971, blz. 4). Daarbij dient voor ogen gehouden te worden dat “de vaststelling van de hoogte der verschillende minimumloonniveaus met de nodige omzichtigheid dient te gebeuren teneinde ontwrichting van ’s-Lands economie te voorkomen.” (MvT minimumlonen 1971, blz. 4).

Tot de kring der rechthebbenden werden onder meer gerekend “(...) zij, die behoren tot de categorie van werknemers (...) die slechts parttime, doch meer dan een derde van de normale arbeidsduur werkzaam zijn, zij het, dat het bedrag van dit minimumloon, waarop de werknemers (...) recht zouden hebben als zij de volle arbeidsduur arbeid zouden verrichten, naar evenredigheid ingekort wordt.” (MvT minimumlonen 1971, blz. 6)

In 1988 werd door de regering besloten om te komen tot één minimumloon voor het niet-huishoudelijke personeel, hetgeen in 1994 bereikt werd. Sinds 1994 bestaan dus slechts 2 minimumlonen, nl. voor huishoudelijk personeel en voor niet-huishoudelijk personeel.

³ “The system of minimum wages may be applied (...) by fixing a single minimum wage of general application or by fixing a series of minimum wages applying to particular groups of workers.”

⁴ Equal Remuneration Recommendation, 1951: “the principle of equal remuneration for men and women workers for work of equal value”

Bovenstaande, gecombineerd met het feit dat verschillende branches verschillende lengtes van werkweken kennen betekent, dat werknemers in een aantal branches meer uren per week moeten werken dan anderen voor eenzelfde minimumsalaris. Dit houdt in, dat het minimumuurloon in de ene branche verschilt van het minimumuurloon in een andere branche.

III Minimumloners.

Ter bepaling van de grootte van de groep werknemers met een inkomen op minimumloonniveau is gekeken naar de mensen die in het jaar 2000 een maandinkomen hadden tussen de Af1 1100,= en Af1 1200,=⁵ met een werkweek van ten minste 39 uur per week. Daarnaast is gekeken naar het aantal inwonende dienstbodes.

III.1 Minimumloners niet-huishoudelijk.

Uit de Censo blijkt⁶, dat 6,5% van de werkende bevolking aan deze kwalificaties voldeed. De totale beroepsbevolking besloeg een kleine 42000 werkenden. Dus zo'n 2730 mensen werkten (fulltime) voor een minimumloon. Van hen was ruim 1/3de (38%) Arubaan; de meerderheid (59%) was afkomstig uit ontwikkelingslanden (i.e. Latijns-Amerika) en 3% was afkomstig uit westerse landen. Ruim de helft van hen (55%) was vrouw.

Tabel I: minimumloners naar branche.

Branche	%%
Fabricage	5%
Bouw	10%
Handel	30%
Horeca	31%
Zakelijke dienstverlening	10%
Persoonlijke dienstverlening	5%

Bron: CBS – Censo 2000

Uit tabel I blijkt, dat van de minimumloners 1/3de in de handel werkte (waarvan 56% Arubaan) en 1/3de in de horeca (waarvan 77% afkomstig uit

⁵ Momenteel ligt de hoogte van het minimumloon iets hoger (nl op Af1 1236,=). Ivm de te gebruiken gegevens van de Censo, die afkomstig zijn uit het jaar 2000 is besloten om in dit gedeelte het minimumloon van het jaar 2000 aan te houden.

⁶ De vraag naar het inkomen werd door ruim 2/5^e van de respondenten (44%) niet beantwoord. Echter, het CBS heeft vastgesteld dat deze non-respons gelijkmatig verdeeld

ontwikkelingslanden). Verder valt op, dat 1/3de werkte als winkelbediende en 1/3de in ongeschoolde beroepen, zoals huishoudelijk werk (geen inwonende dienstbodes!) en beveiliging (zie tabel II).

Tabel II: minimumloners naar beroepsgroep.

Beroepsgroep	%%
Kantoorbediendes	13%
Winkelpersoneel en service workers	33%
Craft and related trade workers	13%
Ongeschoolde beroepen	33%

Bron: CBS - Censo 2000

Wanneer gekeken wordt naar het aantal uren dat door minimumloners gewerkt werd (zie tabel III), dan blijkt men gemiddeld⁷ 45 uur te hebben gewerkt.

Tabel III: gemiddeld aantal werkuren per week van minimumloners.

Branche	Arubaan	Westers	Ontwikk.land	Gem.
Fabricage	42	40	42	42
Bouw	41	40	43	42
Handel	44	44	45	45
Horeca	46	45	47	47
Zakelijke dienstverlening	44	44	46	45
Persoonlijke dienstverlening	43	42	45	44
Overall gemiddeld	44	44	45	45

Bron: CBS - Censo 2000

Uit de cijfers blijkt (zie tabel III), dat de werkweek van westerse migranten het kortst was, Arubanen werkten iets langer per week en migranten uit ontwikkelingslanden werkten het langst. Dit gold voor elke branche.

Eveneens blijkt uit tabel III dat in de verschillende branches verschillende lengtes van werkweek bestonden; in de horeca werden aanmerkelijk langere werkweken gemaakt dan in de andere branches.

is over de totale populatie, zodat deze cijfers toch als representatief gezien kunnen worden.

⁷ Dit is een gewogen gemiddelde over alle minimumloners en over alle branches.

III.2 Minimumloners huishoudelijk.

Een aparte categorie wordt ingenomen door de inwonende dienstbodes. Zij werken voor een ander minimumloon dan werknemers in de overige branches, omdat zij naast hun salaris "betaling" krijgen in de vorm van kost en inwoning.

Wanneer wordt gekeken naar de implicaties van aanpassing van het minimumloon, dan dient ook deze groep in kaart gebracht te worden, aangezien bij aanpassing van het minimumloon voor niet-huishoudelijk personeel tevens het minimumloon voor huishoudelijk personeel wordt aangepast.

In Aruba bleken ten tijde van de Censo 648 inwonende dienstbodes werkzaam te zijn, waaronder 20 mannen⁸.

⁸ Dit getal komt uit de Censo en hoeft niet per sé overeen te komen met het aantal door de DINA afgegeven vergunningen voor live-ins.

IV Werkenden met een inkomen onder Af1 1200,=.

Minimumloners verdienden in het jaar 2000 een persoonsinkomen tussen de Af1 1100,= en Af1 1200,= en maakten een werkweek van ten minste 39 uur per week. Zij maakten deel uit van de groep werkenden met een persoonsinkomen onder de Af1 1200,=. Deze totale groep werkenden met een persoonsinkomen onder de Af1 1200,= wordt in deze paragraaf nader besproken.

Deze groep maakte maar liefst 1/5de (21%) van de beroepsbevolking uit. Dat betekent, dat een kleine 9000 mensen in 2000 werkten voor het minimumloon of minder. Van hen was 1/3de (34%) Arubaan; een enkeling (4%) was migrant uit een westers land en bijna 2/3de (62%) was afkomstig uit een ontwikkelingsland.

Een ruime meerderheid van deze groep (68%) was vrouw: onder de Arubanen ging het in ruim de helft van de gevallen om vrouwen (60%); onder migranten uit ontwikkelingslanden ging het in 3/4de (75%) om vrouwen.

Tabel IV: werkstatus werkenden met inkomen onder Af1 1200,=.

Werkstatus	Man	Vrouw	Totaal	%%	
Werkgever	37	33	69	1%	
Kleine zelfstandige	85	85	170	2%	
Zelfstandige zonder personeel	240	145	385	5%	
Salaristrekker vaste dienst	1637	4185	5822	74%	91%
Salaristrekker tijdelijke dienst	490	897	1387	18%	
Onbetaald medewerker	6	6	13	0%	
Overig	13	24	37	0%	
Totaal	2508	5375	7883		
%%	32%	68%	100%		

Bron: Censo 2000

Het ging hierbij om vrijwel allemaal mensen (95%) die in de particuliere sector werkzaam waren en in bijna alle gevallen (91%) ging het om salaristrekkers, ofwel in vaste dienst, ofwel op contractbasis (zie tabel IV).

Wanneer we de inwonende dienstbodes, de ondernemers en de onbetaalden buiten beschouwing laten, dan ging het om 18% van de werkende bevolking die zei in het jaar 2000 minimumloon of minder te verdienen.

6,5% van de werkende bevolking verdiende in het jaar 2000 minimumloon voor 40 of meer uren werk per week. Daarnaast was een ½% van de werkende bevolking werkzaam als parttimer, hetgeen inhoudt dat zij tussen de Af1 1100,= en Af1 1200,= verdienden, maar minder dan 40 uur werkten.

Tabel V: werkenden met inkomen gelijk of onder minimumloon.

Werkende bevolking	%
Salaristrekker vaste dienst	9%
Salaristrekker tijdelijke dienst	
Minimumloners	6,5%
Parttimers	0,5%
Inwonende dienstbodes	1,5%
Totale werkende bevolking	100%

Bron: Censo 2000

Daarnaast claimde 9% van de werkende bevolking (zie tabel V) minder dan het minimumloon te verdienen⁹. Wanneer deze gegevens worden vergeleken met de gegevens van de SVB, dan komt eenzelfde beeld naar voren (zie tabel VI).

Bij vergelijking van de SVB gegevens met data over de jaren 2001, 2002 en 2003 blijkt deze groep over de laatste jaren iets geslonken te zijn.

Tabel VI: loongroepen.

Maandloon	2000		2001		2002		2003	
	%	cum%	%	cum%	%	cum%	%	cum%
<1100	7,6%	7,6%	5,8%	5,8%	5,8%	5,8%	5,6%	5,6%
1100-1199	11,0%	18,6%	10,9%	16,7%	9,6%	15,4%	9,6%	15,3%
1200-1499	18,6%	37,1%	16,7%	33,5%	17,3%	32,7%	17,9%	33,2%
1500-1999	22,9%	60,0%	22,2%	55,7%	22,2%	54,9%	22,6%	55,9%
>2000	40,1%	100%	66,5%	100%	45,1%	100%	44,1%	100%

Bron: SVB; loongroepen jaar 2000 t/m 2003.

⁹ Het is niet duidelijk hoe groot de groep parttimers in deze groep is.

V Minimumloonplus.

Wanneer het minimum(uur)loon wordt aangepast c.q. verhoogd, dan heeft dat een domino-effect op de lonen die daar boven liggen. Vandaar dat de Raad tevens gekeken heeft naar de grootte van de groep mensen met een maandloon van "minimumloonplus", dwz tot 2000,= per maand in 2000.

Uit de gegevens, weergegeven in tabel VI en VII, blijkt dat een meerderheid (bijna 60%) van de werkende bevolking te maken zal krijgen met de effecten van een aanpassing van het minimum(uur)loon.

Tabel VII: inkomen tot 2000,=

Inkomen	%%
Geen inkomen	0%
1-300	0%
301-650	5%
651-950	4%
951-1500	33%
1501-2000	13%

Bron: Censo 2000

VI Minimumuurloon.

Om de discrepantie tussen gelijkstelling van minimumloon doch variatie in lengte werkweek te overbruggen, stelt de Directie Arbeid voor om naast een uniform minimummaandloon eveneens te komen tot een minimum-uurloon en een minimumweekloon.

Volgens de vakantieverordening (AB 1993 GT 11) dient het dagloon als volgt te worden berekend: voor iemand met een 6-daagse werkweek dient het maandloon te worden vermenigvuldigd met drie en het verkregen product te worden gedeeld door 78. Voor iemand met een 6-daagse werkweek dient het maandloon te worden vermenigvuldigd met drie en het verkregen product te worden gedeeld door 65 (zie tabel VIII).

Tabel VIII: berekening minimumuurloon diverse branches.

Maandsalaris	Werkzaam in:	Lengte werkweek	Berekening uurloon
A/1 1236,=	Horeca	48	$(A/1\ 1236, = x3)/(78 \times 8) \rightarrow A/1\ 5,94$
A/1 1236,=	Handel	45	$(A/1\ 1236, = x3)/(78 \times 7,5) \rightarrow A/1\ 6,33$
A/1 1236,=	Constructie	40	$(A/1\ 1236, = x3)/(65 \times 8) \rightarrow A/1\ 7,13$

Berekening door de S.E.R.

In tabel VIII is te zien, dat het minimumuurloon in de horeca lager ligt dan in andere branches. Echter, in de praktijk wordt in de horeca vaak een hoger inkomen verdiend dan hier weergegeven, doordat men veelal kan rekenen op tips. Alhoewel diverse schattingen genoemd worden aangaande de hoogte van deze tips, kunnen hierover geen gefundeerde uitspraken gedaan worden.

Afgezien van het feit dat geen inzicht bestaat in de hoogte van de tips, kunnen ook niet alle werknemers in de horeca op deze tips rekenen. Dit is afhankelijk van het soort bedrijf (werknemers in de fastfood krijgen bijv. geen tips), van de omzet, de bezettingsgraad en/of van het soort cliëntèle van het bedrijf waar men werkt.

VII. Het standpunt van de Raad.

Het minimumloon is in Aruba gedefinieerd als “een sociaal en economisch verantwoorde tegenprestatie voor arbeid in dienstbetrekking verricht.”

Een sociaal verantwoorde tegenprestatie betekent een inkomen dat voldoende is om in het levensonderhoud te voorzien. In een kleinschalig land als Aruba zijn geen verschillende minimumlonen nodig, omdat geen verschillende kostenniveaus van levensonderhoud bestaan in de diverse districten.

Op het eerste gezicht lijkt het bestaan van verschillende minimumuurlonen een sociale onrechtvaardigheid: bij een gelijkheid aan inspanning¹⁰ worden verschillende uurlonen betaald, gebaseerd op een zelfde minimummaandsalaris. Deze verschillende minimumuurlonen hebben echter kunnen ontstaan, doordat in de wet voorzien is in diverse lengtes van werkweek.

Doordat men in de horeca echter ook tips krijgt, wordt (een deel van) deze discrepantie weer opgeheven.

Een economisch verantwoorde tegenprestatie betekent dat de economie de uit te betalen lonen ook moet kunnen dragen (de zogenaamde capacity to pay), “teneinde ontwrichting van 's-Lands economie te voorkomen”.

De instelling van een uniforme lengte van werkweek, geldend voor alle branches, zal verregaande gevolgen hebben voor de betaling van salarissen en overuren. Uit de onderhavige analyse komt naar voren, dat wanneer veranderingen worden aangebracht in (de berekening van) minimum-(uur)lonen, dit implicaties heeft voor bijna 60% van de werkende bevolking.

¹⁰ Hier wordt bedoeld, dat bijv. een schoonmaakster in de horeca een lager uurloon geniet dan een schoonmaakster in de handel, terwijl zij hetzelfde werk doen.

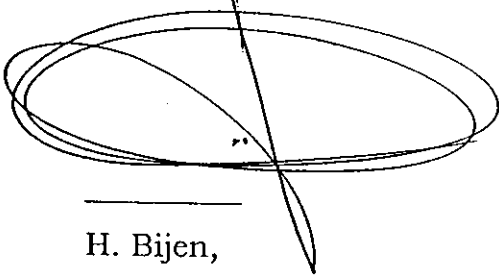
Tevens zal dit gevolgen hebben voor het aantal vakantiedagen van werknemers en de betaling hiervan.

Een ander probleem bij het instellen van een uniforme werkweek is de bepaling van de lengte van deze uniforme werkweek. Men kan kiezen voor een werkweek van bijvoorbeeld 40 of 45 uren. De implicaties van deze opties voor de loonkosten in de sectoren/bedrijfstakken met een langere werkweek zijn voor de Raad niet exact te kwantificeren. Duidelijk is evenwel dat dit verregaande gevolgen zal hebben voor de economie.

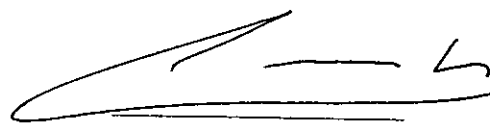
Om bovenstaande redenen adviseert de Raad om binnen de huidige arbeidsmarktverhoudingen af te zien van het instellen van één minimumuurloon.

De Raad wil van de gelegenheid gebruik maken om wederom bij de Regering aan te dringen om herziening en updating van de Arbeidsverordening: "Uit het onderzoek naar CAO's in Aruba is gebleken, dat de arbeidswetgeving op diverse terreinen tekort schiet, niet duidelijk is of verouderd is. Deze arbeidswetgeving stamt uit 1952 en is eigenlijk nog ouder, want "In hoofdzaak (...) zijn de beginselen van de Nederlandse Arbeidswet 1919 gevolgd" (Memorie van Toelichting, zittingsjaar 1950-1951, Staten van de Nederlandse Antillen). De Sociaal Economische Raad (SER) beveelt dan ook ten zeerste aan, deze wetgeving aan te passen aan de eisen van de huidige samenleving." (uit "Secundaire arbeidsvoorwaarden in Aruba; een CAO-onderzoek" - SER 2001).

Oranjestad, 26 maart 2004.

H. Bijen,
Voorzitter.

Drs. S.R. Marapin,
Secretaris.

